

ESPLAIS LITERARIS

Any IV

OLOI, JULIOL DE 1924

Núm. 24

11118.

DEL JARDI DE LA MARE DE DEU

Els rosers d'Abril encara treuen brotada. Un branquilló se'n ha estès del bell cim del Montserrat fins a la terra Olotina ¡Quines roses més belles! Son del jardí de la Mare de Déu...

Flor singular com no n'hi ha d'altre, Ella, ens du les aromes de la Santa Montanya, el record dels vells ermitans, la salmòdia dels monjos, les veus angelicals de la escolania, que, ressonant pels penyalars, devallen fins a nosaltres, la fè dels peregrins, l'esperança dels romeus, i, més que tot, l'amor de la Moreneta als bons catalans que la tenen per Mare.

Si Mare, volgueu oir avui la pregaria que, al peu del vostre altar, us adresem nosaltres amb les paraules d'aquell gran Bisbe de la Seu Aussetana:

Rosa de Caritat, foc que sense consumir escalfa, traieu de Catalunya l'esperit de discòrdia, i ajunteu a tots sos fills amb cor de germans.

PIU RADALET

SALUTACIO

Benviguda siau Verge de Montserrat, que haveu volgut fer estada entre nosaltres.

Gran ès la joia que sentim al poder fruïr d'aital companyia.

Vindrem sovint a visitar-vos, Regina i Senyora dels catalans. En vostre altar sant no mancaràn llum, flors i pregàries per a demostrar-vos quant vos aimem. Sabreu les nostres necessitats, sereu participant de goigs i alegries, puix en Vos tenim posada tota la nostra confiança.

¡O Estèl de Montserrat! siau llum que ens senyali el camí en les negrors de la vida i, al retre-vos pietós homenatge, demanem humils la vostra maternal benedicció.

M. S. D.

A LA VERGE DE MONTSERRAT

*Per cantar la vostra glòria
jo prou voldria tenir
de l'alosa la cantúria,
del rossinyol el bell dir,
l'harmonia de les arpes
i la veu del serafi.
Si tinguéis aquestes gràcies,
si aquests dons poguéis gaudir
cantaria a totes hores
sense mai més emmudir
la glòria immaculada
de l'estel Montserrati.*

*Voldria que ma pregària,
que és d'un cor a mitj florir,
fos pura com flor de lliri,
flaviosa com llessami,
tinguéis l'encant de les tardes
i la llum del bon mati
i volés tot encelant-se
fins a vostre Monestir.*

M. D.

CORPUS CHRISTI

*Són les dotze;
hi ha un tritlleig de campanades
que em remouen tot l'esperit;
baix la plaça
veig la gent amuntegada
portant joia dins el pit.
N'és vigília
de la festa Corpus Christi
de record ja molt llunyà.
No l'oblido,
mentres pugui, mentres visqui
el voldré commemorar.
Eixa festa
me du esment que dins les venes
portem sava d'homes braus.
Du el record
bon record de les escenes
d'aire i llum, llibertat d'aus.*

ANTONI DOT

Olot XVIII-VI-MCMXXIV